

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ 1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΩΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Ἡ βουλὴ καὶ ὁ Ἀνδρῖς τοῦ Κων-
σταντίνου Παλαιολόγου). — Οἱ κάτοικοι τοῦ βα-
σιλείου τῆς Ἑλλάδος (τὰ ἀποτελέσματα τῆς τε-
λευταίας ἀπογραφῆς). — Ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλω-
ματία ἐν Μακεδονίᾳ (ὑπὸ τοῦ κ. Στ. Δραγού-
μη). — Ἀγγέλματα καὶ Θρύλοι. — Θράκη (τὰ
βουλγαρικὰ κινήματα ἐν Θράκῃ καὶ ἡ πρὸς τοὺς
βουλγαροὺς διαγωγὴ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν.) Τὰ
ἐν Ἑλλάδι. — Ἐπιφυλλίς (Ἡ τῆς χθὲς καὶ ἡ τῆς
αὔριον Βουλγαρία).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 13 Φεβρουαρίου 1908

Ἡ ἑλληνικὴ βουλὴ ἐπιμεληθεῖσα τῶν πάν-
των καὶ ὁργῶσα νὰ μὴ ἀφήσῃ οὐδὲν τὸ ἀ-
φροντιστὸν καὶ παρεμειλημένον κατελήφθη
ὑπὸ τῆς ἀνησυχίας μὴ ὁ ἀνδρῖς τοῦ αἰμι-
νίου αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαι-
ολόγου κατασκευαζόμενος ὑπὸ ἀλλοδαπῶν καλ-
λιτεχνῶν δὲν ἀποβῇ ἀντάξιον τοῦ μεγάλου ἡ-
ρώος καὶ δὲν ἀναπαράσταθῃ ἐπὶ τοῦ μαρ-
μαροῦ αἱ τὸ πρόσωπον τοῦ ἐστεμμένου μαχη-
τοῦ καταγλαΐζουσαι ἐλπίδες ἐπὶ τὴν λαμπρὰν
αὔριον τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου.

Καὶ κατηνάλωσαν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους ὁ-
λόκληρον συνεδρίαν, ἵνα μεμφῶσι τῆς ὁρα-
κῆς ἐκείνης τὸν ἐπιλέκτων Ἑλλήνων, οἵτινες,
οὐδένως ἀναγκάζοντες, σιγῶς σιγὴν κωφα-
λίου τῆς περὶ μικρὰ καὶ ἀνάξια προσοχῆς
χαλίστατης βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ἀνέλαβον
νὰ κινήσωσι τὴν συνείδησιν τοῦ ἑλληνικοῦ
λαοῦ πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ μεγαλόφρονος
καὶ ἡρώϊκοῦ βασιλέως καὶ δρατὸν νὰ στήσωσι
τὸ ἑμῳμά του τὸ μαρμαρίνον ὡς τὸ ἀφάρ-
τον καὶ πᾶσιν δρατὸν σύμβολον τοῦ πόθου τοῦ
προαιωνίου, ὃν ἐφύτευσε ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς
γῆς καὶ ἐπότισε μὲ τὸ τιμιώτατον αἷμα τοῦ
ἡρώος ὁ ἄρας ἀμαρτήματα ἐκατονταετηρίδων
καὶ πρωτομάρτυς ἅμα τῶν νέων ἀγώνων τοῦ
ἑλληνικοῦ ἔθνους. Καὶ περιέφερον οἱ ἄνδρες
οὗτοι τὸν δίσκον τῶν ἐράνων ἀνὰ πᾶσαν γω-
νίαν τῆς ἑλληνικῆς γῆς καὶ πέρα τῶν ἑλληνι-
κῶν χωρῶν, ὅπου Ἑλλήν, καὶ δεσίδον ἐγγίζον
εἰς τὸ τέρμα τοῦ τοῦ εὐλαδέστατον ἔργον, ἀντὶ
εὐχαριστιῶν ἤκουσαν μομφὰς καὶ ἀντὶ ἐνθα-
ρύνσεως ἀποδοκιμασίας ἐν τῷ συνεδρίῳ ἐκείνῳ.
ὅπου ὠνειροπόλησε τὸ ἔθνος ὡς τὴν ἐστὶν τὴν
θαλπερὰν τῶν ἑλληνικῶν ἐλπίδων, ὡς τὸ ἱα-
τρεῖον τῶν χαινουσῶν πληγῶν τῆς ἡμετέρας
φυλῆς, καὶ ὅπου, πρέπει παρρησία νὰ διαλα-
λῇ, κατέστη ἡ κάμινος ἡ ἀποτεφρούσα καὶ
κατακαίουσα πᾶσαν ἐθνικὴν προσδοκίαν, ἡ διὰ
τῆς πνιγνῆς πνοῆς τῆς μαραίνουσα πᾶσαν
γενναίαν ἀπόπειραν καὶ πᾶν εὐγενὲς ὄφλημα
τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.

Κάτωθεν τῶν φρενοπλήκτων διθυραμβικῶν
παρρηρημάτων περὶ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ τε-
λευταίου τῶν αὐτοκρατόρων μας ἀνακύπτει
ἡ μεστὴ ἀσβόλης καὶ ρύπου ταπεινὴ φροντίς
περὶ προσώπων καὶ τὸ ἐλαττήριον τῆς τῆς
φλυαρίας ὑπῆρξε μᾶλλον ἡ προσωπικὴ φρο-
ντίς περὶ τῶν λεγομένων καλλιτεχνῶν ἢ περὶ
τοῦ καλλιτεχνήματος. Ὅχι, οἷος πρέπει νὰ
εἶναι ὁ Κωνσταντίνος ὁ Παλαιολόγος, ἀλλ'
ὅλον μέλλουσι νὰ ποιήσωσι τὸ μαρμαρίνον
ἑμῳμά του, ἰδοὺ τὸ φρόντισμα τῆς βουλῆς
τῶν Ἑλλήνων, ἰδοὺ τῶν βουλευτῶν ἡ μέ-
ριμα, οἵτινες μὲ τὸ σύνθημα εἰς τὴν ἀμάθειαν
θράσος ἐνέμισαν, ὅτι ἡ κρίσις περὶ ἔργων τῆς
γλυπτικῆς τέχνης, περὶ τῆς καλλιτεχνικῆς
ἐμπνεύσεως καὶ τῆς συναρμογῆς αὐτῆς πρὸς
τὸ δεδομένον τῆς ιστορικῆς ἐπιστήμης εἶναι
οὕτω προχείρον πρᾶγμα, ὅσον ἡ μετάθεσις
ἐνὸς χωροφύλακος ἢ ἡ παύσις ἐνὸς εἰρηγο-
ῦ!

Οὕτω ἀπαξ ἐστὶ ὁ κοινοβουλευτισμὸς ἐδεῖξε
τὴν φθοροποιὸν ὑπαρξίν του. Ἀνίκανος οὗτος
νὰ δημιουργήσῃ τι, νὰ πρωτοστατήσῃ, νὰ ὡ-
θήσῃ τὸ ἔθνος ἐπὶ τὴν πρόοδον, καταλαμβά-
νεται οἰονεὶ ὑπὸ φθόνου πρὸς πᾶν ἐπιτελούμε-
νον καὶ παρεμβάλλει, ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν τε-
λειώσιν του.

Ἀν ἦτο ἀληθὲς ἡ στοργὴ τῆς ἑλληνικῆς
βουλῆς πρὸς τὴν σεπτὴν μνήμην τοῦ Κων-

σταντίνου Παλαιολόγου, πρὸ πολλοῦ ὡς συγέ-
δριον ἐκπροσωποῦν ὁλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν
ἔθνος θὰ ἐσπευδε αὐτῇ πρώτῃ νὰ μεθερμη-
νεύσῃ τοῦ λαοῦ τὴν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα
λατρείαν ἐνθυμουμένη νὰ παρεμβάλλῃ εἰς τὰ
τότε μεγάλα ψήφισματά της καὶ τὸ ψήφισμα
διὰ δαπάνης τοῦ κράτους ὡς ἀντιπροσώπου
τοῦ ἔθνους νὰ στηθῇ ὁ ἀνδρῖς ἐκεῖνος, ὅστις
ἐχάραξε διὰ τοῦ αἵματός του τὸν δρόμον, ὃν
πρέπει νὰ βαδίσῃ ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ.

Ἐπὶ δεκαετηρίδας ὅλας ἐκοιμήθη τὸν νῆδυ-
μον καὶ ὅτε ὁ Μάρκος Δραγούμης μετὰ τῆς
περὶ ἐαυτοῦ ἐπιλέκτου ὁμάδος ὑπέμνησεν εἰς
τὸ ἔθνος τὴν ὑψηλὴν ἀνάγκην, ἀρπυνίσθη ἡ
βουλὴ, ὅπως φροντίσῃ τίνες πρέπει νὰ λάβωσι
τὰ κέρματα τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνδριάντος!

Ἀντὶ τῶν μελοδραματικῶν ἀκρίτων καὶ
ἐπιπολαίων ἐξάψεων περὶ τοῦ μαρμαρίνου
ἑμῳμάτος τοῦ ἄλλου ἀνδριάντα ἤξiou καὶ
ἀξιοῖ ὁ κείμενος αὐτοκράτωρ παρὰ τῆς βου-
λῆς τῶν Ἑλλήνων, τὴν εἰκόνα, ἣν θὰ γράψῃ
οὐχὶ τὸ γλύφανον τοῦ καλλιτέχνη, ἀλλὰ τοῦ
στρατιώτου ἢ λόγχι, ἡ μόνῃ σμίλῃ, ἥτις
θὰ χαράξῃ ἀθάνατον τὴν μνήμην τοῦ ἀπο-
θανόντος παρὰ τὴν πύλιν τοῦ Ρωμανοῦ
ὑπὲρ τῆς «χαρᾶς καὶ τῆς ἐλπίδος ἀπάντων
τῶν Ἑλλήνων», καὶ ἄλλην εὐλόγειαν πρὸς
τὴν μνήμην τοῦ ἡ τὴν οἱ ἀνεκνύον φλυαρίας
ἐκδὸν λουμένη καὶ διὰ φροντίδων, αἰτίνας κατ-
έστησαν τὴν Ἑλλάδα ὡς κράτος ἀξιοπεριφρο-
νητον καὶ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν ἀκέφαλον
καὶ ἀσύντακτον, ἔρμαιον καὶ χλευάσμα τῶν
χθῆς πνευματικῶν τῆς δούλου.

Τὸν ἀνδριάντα τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πα-
λαιολόγου θὰ στήσῃ ἡ ἑλληνικὴ βουλὴ οὐχὶ
ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνακτόρων ἢ
τοῦ Συντάγματος, ἀλλ' ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ὥστε
νὰ εἶναι ὁρατός ὅχι μόνον εἰς τοὺς Ἑλλήνας,
ἀλλ' εἰς τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, ἐὰν λησμο-
νῶσα τὰς εὐτελεστάτας ἐξεῖς ἀνακύψῃ ἐκ
τοῦ ληθάργου τῆς διαστροφῆς καὶ παρασκευ-
άσῃ τὸ ἔθνος εἰς τὴν ὁδὸν τῆς τάξεως καὶ τῆς
πολιτικῆς εὐνομίας, περισυλλέξῃ καὶ συντάξῃ
τὰς ἀληθῶς μεγάλας καὶ ἀνεξαντλήτους δύ-
νάμεις τοῦ καὶ καταστήσῃ αὐτάς ἐτοιμούς,
ὥστε ἐπὶ τῆς κληρονομίας, ἣν ἀφῆκεν ἡμῖν ὁ
Παλαιολόγος καὶ ἡ ἄλλη σειρά τῶν αἰ-
μνῶντων προκατόχων του, νὰ μὴ χορεύωσιν
οἱ λύκοι ἀδέεις, ὥστε τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα νὰ
ἀνακτήσῃ τὴν παλαιὰν αἰγλὴν τῆς τιμῆς καὶ
δόξης, ἀγαθῶν, αἵτινα ὑπῆρξαν ἀέποτε ὁ ἄ-
γλαος καρπὸς οὐχὶ τῶν κενῶν λόγων, ἀλλὰ
τῶν σεμνῶν ἔργων, περὶ σεμνὰ δὲ ἔργα σπα-
νιώτατα ἀσχολεῖται ἡ βουλὴ τῶν Ἑλλήνων.

ΟΙ ΚΑΘΟΙΚΟΙ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ πρόσφατος ἀπογραφὴ ἀπέδειξε τοὺς κατοίκους
τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου ἀνερχομένους εἰς 2,631,952,
ὧν 1,324,942 εἶναι ἄρρενες καὶ 1,307,010 θῆλειαι.

Ἀπὸ τοῦ 1896, ὅτε ἐγένετο ἡ τελευταία ἀπο-
γραφὴ μέχρι τοῦ Νοεμβρίου τοῦ ἀπὸ λήξαντος ἐ-
τους 1907, ἐπῆλθεν αὐξήσις τῶν κατοίκων κατὰ 198,
146, αὐξήσις ἀσυγκρίτως ὀλιγοτέρα τῆς κατὰ τὸν
μέσον χρόνον ἀπὸ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1889 μέχρι
τῆς τοῦ 1896 ἐπιτελεσθείσης. Διότι ἐν ᾧ ὁ πλη-
θυσμὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1889 ἀνερχόμενος
εἰς 2,187,208 ἔφθασε τὸ 1896 εἰς 2,433,806, ἐ-
πομένως αὐξήσε κατὰ 246,598, νῦν ὑπελειφθῇ τῆς
αὐξήσεως ταύτης κατὰ 48,452 καὶ κατὰ 20 χιλιά-
δας τοῦλάχιστον, καθ' ἃς ἐσπερε νὰ ἐπιβῇ αὐξή-
σις ἐκ τοῦ κατὰ 246,596 ἀπὸ τοῦ 1889 μέχρι
τοῦ 1896 ἐπιγενομένου πληθυσμοῦ. Ὡστε ἡ ἐλάτ-
τωσις δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς 70000 ἀνθρώπους,
ἐλάττωσις, ὡς εὐόγητον, οὐχὶ τοῦ ἀρχικοῦ πληθυ-
σμοῦ, ἀλλὰ τῆς ἐλπιζομένης αὐξήσεως.

Ἡ ἐλάττωσις αὕτη τι ἐμφαίνει; Ἦν ἐλλείψιν εὐ-
ρωστίαις καὶ γονιμότητος, τῶν γνωστικῶν τού-
των πάσης ζωτικῆς καὶ ἀκμιαίας φυλῆς; Οὐδὲ τὸ
παράπαν. Ἀν ὑπολογίσωμεν τοὺς εἰς Ἀμερικὴν με-
ταναστεύσαντας εἰς 100,000, ὑπολογισμὸν πολὺ
κάτω τοῦ ἀληθοῦς, καὶ ἂν εἰς τὴν μακρινὴν ταυτην
ἐπιδημίαν, ἥτις ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην χώραν λυμάνεται
ἀραιωμένα διμερισματα τῆς Πελοποννήσου, — διότι
ἀναμφύβολως ἡ μετανάστευσις ἀφίεται εἰς μαρίαν,

ἢ ἐκαλλιέργησε πολλαπλὴν κακοηθεστάτη κερδο-
σκοπικὴ ἀγροτεία, — προσθέσωμεν τὴν συνήθη ροπὴν
πρὸς τὴν ἀποδημίαν τοῦ Ἑλλήνος ὡς ἐκτοπίσασαν
κατὰ τὸ ἐνδεκαετὲς διάστημα περὶ τὰς ἐτέρας πεντή-
κοντα χιλιάδας ἀνθρώπων εἰς τὰ συνήθη ἐδάφη τῆς
ἑλληνικῆς δραστηριότητος, τὴν Ρωσίαν, Ρωμανίαν,
Βουλγαρίαν, Μικρὴν Ἀσίαν καὶ Αἴγυπτον, ἐκ μό-
νων τούτων τῶν ὑπολογισμῶν θὰ πεισθῶμεν, ὅτι
κατὰ τὸ ἐνδεκαετὲς τοῦτο διάστημα εἰς τὴν ἑλληνὴν
καταπληκτικὴν δραστηριότητα ἡ ἡμετέρα φυλὴ ἀν-
έπτυξε καὶ τεραστίαν ἀληθῶς γονιμότητα. Ἀν ἡ
πολιτεία δὲν ἐφύθμισεν ἐαυτὴν αὐτάρκη, ὥστε νὰ
παρέχῃ ἄνετον τὸν βίον εἰς τοὺς ἀρχομένους, σκε-
πόμενον ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀσφαλείας,
παρὰ τὰς κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 καὶ ἐνεκα
αὐτοῦ μεγάλας ἱππολείας, παρὰ τοὺς ἐλαττωματι-
κοὺς ὁρους τοῦ οικονομικοῦ βίου πολλῶν διαμερισμέ-
των τῆς χώρας, παρὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς διοικήσεως
περὶ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑγίαν τῶν κατοίκων,
ὁ ἑλληνικὸς λαὸς οὐδένως λαοὺ γονιμώτατος τῆς Εὐ-
ρώπῃς, εἰδείχθη κατώτερος τὴν φυσικὴν γονιμότητα,
τοῦτο δὲ εἶναι ἀληθῶς φαινόμενον σφόδρα παρήγορον.

Ἰνα ἐξαποστείλῃ ἡ Ἑλλὰς τοσαύτας χιλιάδας τέ-
κνων εἰς τὰ τέσσαρα πέρατα τοῦ κόσμου ἐπρεπε
πρῶτον νὰ τὰ γεννήσῃ, ἀλλ' ἂν ταῦτα ἐφυγον μα-
κρὰν τῶν μετρικῶν κόλπων οἰστρογητούμενα ὑπὸ
τῆς μακρῆς ἐλπίδος τοῦ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἀκόπου
πλουτισμοῦ, ἂν πλείστον αὐτῶν οἱ ἐλάδεις πυρετοὶ
βραχυῶσι τὸν βίον, ἂν ἀτέλει ἀστυνομικῆς καὶ
ποινικῆς δικαιοσύνης αὐξάνωσι τὸ ἐγκλημα, ταῦτα
βαρύνουσι τὴν πολιτείαν καὶ ὅχι τὴν φυλὴν καὶ εἶ-
ναι ἐυκατόρθωτος ἡ ἐξελίξις τῶν, ἐν ᾧ ἀδύνατος
θὰ ἦτο ἡ ἐπὶ ὁρμῆς ὁργανισμοῦ ἀπληροφότος καὶ ἐξ-
ητλημένου. Εὐτυχὲς ὁ ὁργανισμὸς τῆς ἑλληνικῆς φυ-
λῆς ἀποδεικνύεται εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε ἀκμαῖος.

Ἐκείνημεν ἀναγκαστὴν νὰ ρίψωμεν ἀτάκτως τὰς
προχείρους ταύτας σκέψεις, ἵνα μὴ δ' ἐπὶ στιγμὴν
ἐμπικράσῃσιν ἀποθαρρυντικαὶ γνώμαι περὶ τοῦ μέλ-
λοντος τῆς φυλῆς, ἥτις καλεῖται εἰς τὸν περὶ ὑπ-
ἄρξεως ἀγῶνά της νὰ προσφέρῃ οὐ μόνον νοῦν καὶ
καρδίαν, ἀλλὰ καὶ βραχίονας.

Ἀναγράφωμεν ἥδη τὸν πίνακα τοῦ κατὰ νομοῦς
πληθυσμοῦ, ὡς συνετάχθη ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς
ἀπογραφῆς:

Ἀττικῆς

Ἀρρενες 181,818, θῆλειαι 159,429, σύνολον
341,247. Ἐπὶ πλέον τοῦ 1896 85,269.

Βοιωτίας

Ἀρ. 33,857, θῆλ. 31,959, σύνολ. 65,816. Ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 8,725.

Φθιώτιδος

Ἀρ. 58,050, θῆλ. 54,278, σύν. 112,328. Ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 13,564.

Φωκίδος

Ἀρ. 28,689, θῆλ. 33,557, σύνολ. 62,249.
Ἐπὶ πλέον τοῦ 1896 17,074.

Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἀρ. 74,155, θῆλ. 67,250, σύνολ. 141,405.
Ἐπὶ πλέον τοῦ 1896 14,507.

Ἰωαννίνων

Ἀρ. 23,105, θῆλ. 24,087, σύνολ. 47,192. Ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 3,525.

Ἀχαΐας

Ἀρ. 77,441, θῆλ. 73,477, σύν. 150,918. Ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 6,092.

Ἠλείας

Ἀρ. 53,319, θῆλ. 50,491, σύνολ. 103,810. Ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 12,385.

Ἀργολίδος

Ἀρ. 29,966, θῆλ. 41,987, σύνολ. 81,943. Ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 1,248.

Κορινθίας

Ἀρ. 33,911, θῆλ. 37,318, σύνολ. 71,229. Ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 6,652.

Μεσσηνίας

Ἀρ. 64,025, θῆλ. 63,966, σύνολ. 127,991.
Ἐπὶ πλέον τοῦ 1896 8,664.

Τριφυλίας

Ἀρ. 45,618, θῆλ. 44,905, σύνολ. 90,523. Ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 4,052.

Λακεδαιμόνιος

Ἀρ. 38,700, θῆλ. 43,406, σύνολ. 82,106. Ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 2,177.

Εὐβοίας

Ἀρ. 58,307, θῆλ. 58,596, σύνολ. 116,903. Ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 10,126.

Ιερακίδος

Ἀρ. 49,642, θῆλ. 49,929, σύνολ. 99,571. Ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 4,885.

Ἰερακίδος

Ἀρ. 35,202, θῆλ. 36,033, σύνολ. 71,235. Ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 1,158.

ΕΚΔΙΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΜΕΤΡΟΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

Ἀρτῆς

Ἀρ. 20,801, θῆλ. 20,479, σύνολ. 41,280. Ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 2,136.

Λαρίσης

Ἀρ. 51,571, θῆλ. 43,495, σύνολ. 95,066, ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 8,553.

Μαγνησίας

Ἀρ. 51,064, θῆλ. 51,948, σύνολ. 102,742, ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 10,614.

Καρδίτσας

Ἀρ. 47,973, θῆλ. 44,968, σύνολ. 92,941, ἐπὶ
πλέον τοῦ 1896 12,175.

Οἱ κάτωθι νομοὶ παρουσίασαν ἐλάττωσιν ὡς πρὸς
τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1896.

Ἀρκαδίας

Ἀρ. 75,270, θῆλ. 87,054, σύνολ. 162,324
διαφορὰ ἐλαττ. 4,768.

Λακωνικῆς

Ἀρ. 28,209, θῆλ. 33,233, σύν. 61,512, δια-
φορὰ ἐλαττ. 1,317.

Κυκλάδων

Ἀρ. 63,990, θῆλ. 66,388, σύν. 130,378, δια-
φορὰ ἐλαττ. 4,369.

Λευκάδος

Ἀρ. 20,645, θῆλ. 20,541, σύν. 41,186, διαφο-
ρὰ ἐλαττ. 1,992.

Ζακύνθου

Ἀρ. 22,231, θῆλ. 20,271, σύν. 42,502, δια-
φορὰ ἐλαττ. 2,530.

Τριφυλίας

Ἀρ. 47,273, θῆλ. 43,275, σύν. 90,548, δια-
φορὰ ἐλαττ. 5,459.

Ἰπεροχὴ τοῦ θήλεος

Ἰπεροχὴ τοῦ θήλεος κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπο-
γραφὴν ἐπαρουσιάσθη εἰς τοὺς ἐξῆς νομοὺς. Εὐρυ-
τανίας θῆλειαι ἐπὶ πλέον 982. Ἀργολίδος 2011.
Κορινθίας 3,407. Ἀρκαδίας 11784. Λακεδαιμόνιος
9706. Λακωνικῆς 4944. Εὐβοίας 289. Κυκλάδων
2398. Κερκύρας 287. Κεφαλληνίας 881 καὶ Μα-
γνησίας 554.

Δηλαδή ἡ μετανάστευσις πλησιάζῃ νὰ ἐρημόσῃ
ἀνδρῶν τὴν Ἀρκαδίαν κατὰ πρῶτον λόγον καὶ κατὰ
δεύτερον τὴν ἄλλην Πελοπόννησον.

Ἡ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ
ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ σχολικοῦ τῆς δρό-
μου, τῶν σκευωριῶν, τῆς ὑποκριτι-
κῆς φιλανθρωπίας, ὑπὸ τοῦ Γνα-
σίου Μακεδονοῦ.

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον)

Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ περίπου χρόνον περιέπιπτον
εἰς χεῖρας

